

Núm. de Protocol: AD-0083-3/07
TSA: 66/07

S E N T È N C I A NÚM. 40-2008

PARTS:

Apel·lant: M.I. GOVERN
Representant: A.V.
Advocat: A.H.

Apel·lada: T. S.L.
Representant: C.S.
Advocat : M.J.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 5 de maig de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0083-3/07.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Ministre de la Presidència i Finances, en resolució de 31 de gener de 2007, va imposar a l'entitat T. en D. S.L. (endavant, T.) una sanció de 1.898 € per infracció de falsa declaració amb defraudació del impost, prevista en l'article 247.3.a) del Codi de Duana; interposat recurs d'alçada, el Govern, en sessió de 4 d'abril de 2007, el va desestimar.

La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2007-128, de 7 de novembre, estima parcialment la demanda formulada per T., declara no ajustades al Dret les resolucions recorregudes i qualifica els fets com constitutius d'una infracció de l'article 247.2 del Codi de Duana, és a dir, com una infracció de falsa declaració sense defraudació i, en conseqüència, estableix una sanció de 150 €.

2.- La representació processal del Govern interposa un recurs d'apel·lació contra la sentència en considerar que hi va haver defraudació del impost compte tingut que l'error patit per T, consistent en declarar un valor de 500 € a les mercaderes importades tot i adjuntant una factura que per les mateixes constatava un import de 5.000 € va ser corregit immediatament però després de ser detectat pels agents de duana, de manera que si no s'hagués detectat s'hauria produït la defraudació.

3.- La representació processal de T demana la confirmació de la sentència per tal com el fet que es detectés l'error de transcripció en la declaració i es corregís immediatament palesa que no hi va haver defraudació en l'impost, i el text legal no pot equiparar la defraudació efectiva amb la possibilitat que amb els fets originals s'hagués produït.

4.- El dia 31 de març de 2008 ha tingut lloc la vista oral en la que les parts han exposat allò més adient a la defensa dels seus interessos respectius, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò establert en l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El dia 5 de gener de 2007 l'agència de duanes T. en .T. S.L., (T.) va presentar una declaració al Servei de Duana del Pas de la Casa, relativa a importació de productes per la pràctica de l'esquí de neu, per valor de 500 € tot i adjuntant una factura que reflectia, com a valor de la mercaderia importada, 5.000 €; efectuat pels agents de duana el corresponent control documental de la declaració i constatada la discrepància, s'inicia el procediment, es corregeix d'ofici la declaració, s'abona en el acte la diferència del impost i s'acaba amb les resolucions administratives exposades en el primer antecedent de fet.

La sentència del Tribunal de Batlles ha considerat que en aquest supòsit no ha existit una defraudació de drets i/o de les impositcions i/o un benefici indegut per a l'operador, i en conseqüència, enlloc d'aplicar el supòsit de l'apartat 3.a) de l'article 247 del Codi de Duana (infraccions de falsa declaració amb defraudació) aplica el del número 2 (infraccions de falsa declaració sense que es produeixi defraudació).

No discutint-se que va existir la "falsa declaració" prevista com infracció en l'article 247.1.b) del Codi de Duana el que cal determinar en aquesta segona instància, en els termes del recurs que planteja el Govern, és si els fets son tipificables com productors de defraudació o no.

Tercer.- L'argument de T. en la contestació a l'apel·lació, defensant la tesi de la sentència, se centra en afirmar que quan l'article 247 del Codi de Duana parla de la defraudació en el impost o en els drets duaners, cal que aquesta defraudació "es produeixi", és a dir, que efectivament tingui lloc, cosa que al seu criteri no va succeir compte tingut que l'error en la declaració va ser esmenat immediatament i en el mateix dia es van pagar els drets que d'altra manera s'haurien defraudat.

No obstant, la defraudació neix i es consuma amb la declaració que es presenta als despatxos de duana, declaració que és un acte jurídic de l'administrat que, per sí sol, de la mateixa manera que li produeix el benefici indegut (l'estalvi en d'ingrés) genera la defraudació (la pèrdua de d'ingrés per l'Administració).

Els efectes d'aquesta declaració només es poden neutralitzar amb una nova declaració del propi operador, expressada espontàniament si se n'adona de l'error comès, que substitueixi la anterior; i des d'aquesta premissa, que la declaració es corregeixi, *ex post* però a partir de la comprovació que d'ofici fan els agents de duana i en conseqüència es paguin els drets duaners corresponents de manera immediata no autoritza a

considerar els fets com no constitutius de defraudació, que ja ha estat consumada amb la mateixa declaració.

La sentència del Tribunal de Batlles, per tant, ha fet una aplicació incorrecta del precepte analitzat i s'ha de revocar, amb estimació del recurs d'apel·lació interposat pel Govern i declarant ajustades al Dret les resolucions recorregudes.

Quart.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà ha decidit:

- 1) Estimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Govern contra la sentència 2007-128, de 7 de novembre de 2007, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es revoca.
- 2) Declarar ajustades al Dret les resolucions objecte del recurs en primera instància.
- 3) No fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.